

سؤال و جوابات شما
پاسخ های استاد علوی

و ناسخ
پرست

{ مقبولیت توبه توابین }

LESANSEDGH.IR

پایگاه اطلاع رسانی و دفتر نشر آثار
حجت الاسلام و المسلمین
سید حسن علوی

پرسش:

آیا توبه توابعین مورد بخشش بوده است؟

پاسخ:

خیلی از این‌ها شاید گناه جدی نکردند؛ اصلاً خبردار نشدند که حضرت به کربلا رسیده است. سپاه را از کوفه بیرون آورده اند و یک دفعه مواجهه کردند، تا دیگر مقاومت نکنند. خیلی از مردم معتقد هستند که [کربلایان] توسط کوفیان کشته نشدند بلکه توسط رذل‌ها و پست‌های کوفه کشته شدند. سپاه شام را عبیدالله ابن زیاد رساند و اول شامیان را خارج کرد. از ترس این که نامه‌های سرّی که حضرت با کوفه رد و بدل کرده است سبب شود که کوفیان یک سپاه شوند و حضرت اباعبدالله علیه السلام را یاری کنند، لذا یک ترفند مکارانه به کار برد. از سپاه شام خواست که شما باید جنگ کنید. عمده کار را سپاه شام و آن حرام زاده‌ها و اراذل کوفه کرده اند. خیلی‌ها از مردم کوفه هم فرار کردند و کشته شدند. خلاصه فضا، فضایی بوده که کسی جرئت نداشته مخالفت کند. حتی یک تعدادی را همان اول گردن زد و ترساند.

اما بالاخره قصور و تقصیر در قبال اباعبدالله علیه السلام بوده. ظاهراً در بعضی از جریانات این طور در می‌آید که توبه آن‌ها قبول است از باب شواهدی که بعضی‌ها می‌آورند. بعضی هم می‌گویند که ما به شواهد کاری نداریم. در روایت آمده که خداوند فرموده هر کسی که صادقانه توبه کند او را می‌بخشم «**الاقاتل الحسین** علیه السلام». چهار تا قاتل هم داشته و این چهار نفر قطعاً مورد بخشش نیستند. طبق روایاتی که در کتاب بکاء للحسین علیه السلام آمده، چهار بار لعن شده. «**وَ لَعَنَ اللَّهُ بَنِي أُمِّيَّةَ قَاطِبَةً وَ لَعَنَ اللَّهُ ابْنَ مَرْجَانَةَ وَ لَعَنَ اللَّهُ عُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَ لَعَنَ اللَّهُ شَمْرَةَ**»، همه این چهار تا علت مستقل در قتل هستند. بنی امیه در سلسله و در راس خود یزید لعنه الله علیه است. بعد عبیدالله ابن زیاد و بعد ابن مرجانه است که این [نام گذاری] نشانه ناپاک بودن طینتش است؛ بعد هم عمر سعد. [برای بخشیده شدن] حضرت بارها فرمود که هر کس را دعا کنید خدا گنااهش را می‌بخشد. جوانی به موسی علیه السلام گفت که گناه کردم به خداوند بگو که مرا ببخشد و برایم دعا کند. به موسی وحی رسید که برای هر کسی که دعا کنی خداوند گناهایش را می‌بخشد، الا قاتل امام حسین علیه السلام. سوال کرد که امام حسین علیه السلام کیست؟ خدا برایش روضه را خواند؛ فرزندی است از فرزند پیامبر آخر الزمان که امتش با تمام کرامت‌ها و بزرگواری‌هایی که دیده بودند قدر ندانستند. این کوفه نان خور علی علیه السلام بودند و چقدر آقایی از ایشان دیدند. در داستانی آمده است که در کوفه خشکسالی شد؛ در جلوی خانه، امام حسین علیه السلام دعا کرد و ظاهراً نماز باران هم خوانده نشد. در جلوی در خانه حضرت ایستاده بودند و آن‌ها گفتند که پدرت ما را نزد برادرت و او ما را نزد شما فرستاده است؛ دعا کنید، که حیوانات ما دارند می‌میرند و مزارع ما دارند خشک می‌شوند. حضرت همان جا دعا کرد. بادها وزیدن گرفت و اینها از باران خیس شدند و رفتند و گفتند که برایت تلافی و جبران می‌کنیم. تقصیر بدین صورت بوده است، ولی نادم و پشیمان هم شدند. خیلی از آنها هم بالاخره آمدند؛ مثلاً برای دفن در زمان بنی اسد. و مثل ترماح که به قولی خودش را رساند. می‌گویند که شبانه رسیدم و دیدم که تمام صحرا بوی خون گرفته است. همان شام غریبان رسیده است. به قولی هم به یاری حضرت رسید ولی زخم برداشت و بیهوش افتاد.